

Naša župnija

LETO XXVIII • MAJ 2018

ŠTEVILKA 4

MARIJA RAZVEZUJE VOZLE

Mesec maj je še posebej posvečen Mariji, zato se zbiramo, še posebej otroci ob šmarnicah. To je zelo lepa pobožnost, ki so jo obhajali že naši predniki. Na splošno so Slovenci v stiskah, ki jih ni bilo malo, veliko molili k Mariji. Marija je posredovala. Na Brezjah se je zgodilo veliko čudežnih ozdravitev. Ljudje so se množično zatekali k Mariji na Brezjah.

Zatekajo se tudi zdaj in tudi na Kurešček se zatekajo, molijo, prosijo. Skoraj vsak človek ima kakšno težavo, Marija pa nam je velikokrat v pomoč.

Slišala sem za Marijo, ki razvezuje vozle. Pred 35 leti je bila podoba Marije, ki razvezuje vozle, zelo malo znana. Marija prihaja vsakemu človeku naproti. Vsakemu posebej se posveča in ga vodi k Jezusu. Sedanji papež Bergoglio je odkril podobo Marije, ki razvezuje vozle leta 1983

v Nemčiji, kjer je študiral. Verjetno ga je nagovorila, da je govoril o njej

in delil njene podobice. Prav papež Frančišek je zelo zaslužen za to, da se je pobožnost zelo razširila, najprej v Argentini, kjer je nastala tudi devetdnevnic, nato pa po svetu in tudi med ljudmi, ki so od Cerkve oddaljeni. Ljudje imamo zavozlana življenja,

Marija tudi danes razvezuje vozele, ki se zapletajo v naših zakonih in družinah, ob različnih težavah samskih, ob tegobah bolnih, brezposelnih, odvisnih od alkohola in drog, v stanovanjskih in finančnih težavah in podobno. Marijino posredovanje je močno. Kdor se po Mariji zateka k Bogu, bo našel odgovor, pod pogojem, da si tudi sam vztrajno prizadeva za dobro. Potrebna je osebna odprtost, vztrajnost in vera. Marija ne bo ničesar storila namesto nas, ampak samo pokaže, kako razvozlati vozelo, ki smo ji ga prinesli. Marija nas vodi k Jezusu, polna je Svetega Duha.

Tudi iz lastnih izkušenj vem, da molitev rožnega venca zelo blagodejno deluje. Ko sem bila polna skrbi, v pomanjkanju časa, ko obilici dela ni bilo ne konca ne kraja, me je molitev rožnega venca postavila v drugačno razpoloženje, breme je bilo lažje, na lepem sem imela večjo voljo in vztrajnost in prej velik problem, se mi je zdel manjši. Niti ne poskušam razglabljati, zakaj je tako, ampak preprosto verujem.

Sonja Dolinšek

*»Spet kliče nas venčani maj,
k Mariji v nadzemeljski raj.
Cvetice, dobrave si venčajo glave,
raduje se polje in gaj...«*

Vedno, ko zaslišim Marijino pesem, se spomnim na svoja otroška oz. šolska leta in na šmarnice. K šmarnicam smo iz lške Loke v mojih letih hodili skoraj vsi otroci. Že na poti iz šole smo se zmenili, kdo gre zvečer k šmarnicam, kdaj gre in kdo gre skupaj s kom. Tako za nas ni minil mesec maj, če se skupaj s kolesi nismo odpravili na Ig, k sv. Martinu. Med potjo smo imeli veliko dela z raznoraznimi dogodki. Na Ig se nam je vedno mudilo, ker smo bili že pozni. Popoldne smo morali doma kaj

delati, se učiti in narediti domačo nalogo. Domov pa je pot trajala dlje. Včasih smo se kaj sporekli. Spet drugič smo po šmarnicah klepetali z gospodom Dolinarjem. Tretjič smo se podili okoli cerkve. Včasih smo pogledali rokometno tekmo na igrišču. Izmislili smo si tudi daljšo pot in tako prišli domov po globoki poti.

Pri šmarnicah smo se naučili vseh Marijinih pesmi, ki jih znam še danes. Če povem drugače, sem se jih takrat naučila. Cele šmarnice smo prepevali otroci, saj nas je bilo res veliko. Pomagala nam je tudi sestra Cilka. Zanimalo nas je šmarnično branje, zbirali smo

sličice in jih ob koncu šmarnic prinesli v cerkev. Če kdo ni prišel, potem ni dobil listka, tako je bilo naše tekmovanje pošteno. Duhovnike smo pozdravljali z besedami: »Hvaljen Jezus.«

Še danes si v maju večkrat vzamem čas in obiščem šmarnice, ki me vedno spomnijo na naša lepa otroška leta na vasi.

Zadovoljna in srečna sem, da so tudi moji otroci doživeli šmarnice na podoben način. Za to se lahko zahvalim gospe Milki v Iški vasi, ki redno vsako leto že desetletja poskrbi za to lepo majsko pobožnost pri sv. Mihaelu.

mjg

ŠMARNIČNO BRANJE 2018

Živeti za Boga in za bližnjega

V letošnjem šmarničnem branju bomo spremljali slovenskega duhovnika, misijonarja in svetniškega kandidata Friderika Ireneja Baraga (1797 – 1868). Letos mineva 150 let od njegove smrti.

Friderik je že v otroških letih izgubil svoje starše, najprej mater, potem še očeta. Zanj je skrbel njegov boter in varuh Jurij Dolinar. Najprej je študiral filozofijo in pravo, potem je začutil božji klic in v ljubljanskem bogoslovju študiral teologijo. Kot duhovnik je bil zelo goreč oznanjevalec evangelija. Napisal je molitvenik Dušna paša. Kot kaplan je živel zelo skromno, svojo obleko je podaril revežem. Nekoč je

na poti sezul svoje čevlje in jih podaril siromaku, sam se je bos vrnil domov. Bil je v času janzenizma, ko so Boga predstavljali kot strogega sodnika in so zato verniki le redko pristopali k spovedi in k svetemu obhajilu. Friderik jih je opogumljal in spodbujal k pogostemu prejetanju obhajila. Zaradi njegovega drugačnega odnosa do Boga in grešnikov je moral slišati marsikatero kritiko.

Leta 1829 je med pošto, ki jo je prejel z Dunaja, prebral o revščini in verski zapuščenosti severnoameriških priseljencev in Indijancev. Odločil se je, da odide v Severno Ameriko. Tja je prispel 31. decembra 1830. Iz New Yorka je nadaljeval pot proti mestecu Cin-

cinnati. Ko je minila zima, se je spet odpravil na pot. V kraju, ki se je imenovalo Krivo drevo, je nadomestil francoskega misijonarja, ki se je moral zaradi boleznih vrniti domov. Friderik je živel v težkih razmerah in se z veseljem žrtvoval, samo da bi pridobil Indijance za Boga. Imenovali so ga Črna suknja. Belci so marsikje izkoriščali nepovezanost in neorganiziranost Indijancev. Opijanjali so jih z žganjem in izkoristili za svoje namene. Friderik pa je imel za svojo nalogo, da brani dostojanstvo vsakega od Indijancev. Naredil je vse, da bi ohranil njihovo življenje in preprečil njihovo izumiranje. Takoj na začetku se je naučil njihovega jezika in napisal slovnico njihovega jezika in slovar, ki bi lahko služil drugim misijonarjem. Želel si je ustanoviti nov misijon na severu, pa so ga predstojniki poslali naj-

prej na jug. Šele čez leto in pol so ga poslali na sever. Leta 1853 je papež Pij IX ustanovil na tem območju vikariat in potem škofijo in Friderik Baraga je postal škof. Med svojim bivanjem v Ameriki je bil Baraga dvakrat v domovini in zbiral denar za misijone in za novo škofijo. Srečal se je z Antonom Marti-

nom Slomškom. Ko se je drugič vrnil iz Evrope, je pripeljal s seboj enajst duhovnikov, ki pa niso bili utrjeni za težke razmere in so drug za drugim odhajali domov. Kot škof je imel Friderik Baraga veliko odgovornost. Oktobra 1865 ga je prvič zadela kap. Mučil ga je tudi revmatizem. V zadnjih dneh življenja ga je spremljala težka misel, da je naredil premalo. Umrl je tiho in skromno 19. januarja 1868. Pokopan je v marquetteški stolnici.

Mira Gantar

RIBNIŠKI PASIJON

Pred velikonočnimi prazniki smo opazili plakate, ki so vabili na Ribniški pasijon. Nekaj se nas je odločilo, da si ga ogledamo na velikonočni ponedeljek v Športnem centru Ribnica.

Za razliko od Škofjeloškega pasijona, ki ga je pred dobrimi tristo leti zapisal in uprizarjal pater Romuald, je Ribniški pasijon na pobudo ribniške mladine nastal v prvem desetletju tega stoletja.

Ribniški pasijon je gledališko-glasbena uprizoritev trpljenja Jezusa Kristusa. Prvič so ga uprizorili leta 2007 v ribniškem gradu. Pred nekaj leti so ga preselili v športno dvorano, saj so v velikonočnem času vremenske razmere večkrat ogrožale uprizoritev na prostem. Pasijon je prepoznaven tudi po avtorski rock glasbi, ki se izvaja v živo.

Letošnji pasijon so predstavili pod naslovom Bodite pogumni. Že v prvem prizoru smo videli, kako je Jezus svoje učence poslal oznanjat, da je čas za spreobrnjenje, kajti nebeško kraljestvo se je približalo. Po dva in dva se odpravijo med ljudi. Jezus jim je dal moč ozdravljati in izganjati hude duhove.

Sledi prizor zadnje večerje. Jezusov poslovilni obrok zemeljske hrane postane za nas prvi obrok nebeške. V vrtu Getsemani učenci utrujeni zaspijo, Jezus pa osamljen moli. Juda pripelje tempeljske vojake in jim s polju-

bom pokaže Jezusa. Jezusa čaka sodni proces pred velikimi duhovniki in sojenje pri Pilatu. Ta na njem ne najde krivde, vendar ga vseeno da prebiti. Nahujskana množica ni zadovoljna, zahteva njegovo smrt in Pilat jim popusti.

Jezusa prisilijo na pot proti Kalvariji, pot polno trpljenja in bolečine. Nase vzame vse grehe človeštva. Ob njem so njegovi mučitelji. Z njim na poti pa je tudi njegova mati. Z njim je Simon iz Cirene, Veronika in številne usmiljene žene. Na Golgoti mu odzamejo še zadnje, kar mu je ostalo – za njegovo obleko žrebajo. Pribijejo ga na križ. Pod križem z njim vse do konca ostanejo mati Marija, Janez in nekatere pogumne žene.

Jezusovo mrtvo telo izročijo Mariji v naročje. Zadnjič lahko mati objame sina in se poslovijo od njega. Jožef in Arimateje od Pilata izprosi dovoljenje, da bi smel Jezusovo truplo še pred praznikom položiti v grob. Telo Božjega Sina položijo v naročje zemlje.

Vendar se predstava tu ne konča.

Grob je prazen. Apostoli se skrušeni skrivajo pred svetom. Pozabili so, da jim je Jezus vnaprej povedal, kaj se bo zgodilo z njim, pozabili so, da jim je obljubil, da bo vstal od mrtvih. Zato jih šokira novica, s katero k njim prihitijo vzhicene ženske. Go-

spod ja vstal! Tedaj mednje stopi sam Učenik. A Tomaža ni med njimi...

Binkošti. Skupaj z Marijo in ženskami se snidejo v pričakovanju Tolažnika, ki jim ga je Učenik obljubil.

Nadnje pride Sveti Duh in napolnjeni z Božjo močjo se pogumno odpravijo na ulice, med ljudi, kajti veselo oznanilo morajo oznaniti ljudem in svetu.

Z OGNJEM DUHA

Zgodba se na koncu prične, Jezus je vstal. On vstal je.
 Verujem besedam, ki krepijo bitje mojega srca.
 Pojem ti o koncu noči, poslal Duha je. On, ki daje.
 Pojem ti o njem, ki me vabi, da oznanjam,
 ko pesem se molitvi preda, oznanjam z ognjem Duha.

Z ognjem Duha, ki nosi težo srca, me pogrej.
 Zate bom svetil.

Odslej bom delil, tako kot si me učil, o Gospod.
 Daj mi moči, da se spremenim.
 In, ko dvom zastiral bo pogled,
 v molitvi te prosim za Božji nasvet.
 Da pokažeš mi pot v globini srca.
 Tam bo odzvanjala Gloria!

Tončka Jeraj

PESEM TISOČERIH ZVONOV

Ko se sovpadajo ideje, želje in dozori čas, lahko izpeljemo projekt. Tako smo v začetku letošnjega leta Martinovi animatorji in g. župnik začeli s prvimi sestanki s predstavniki Pesem tisočerih zvonov, ki so se veseli odzvali našemu povabilu.

Pesem tisočerih zvonov je glasbena maša, ki je nastala leta 1987 kot skupni projekt slovenskih glasbenih skupin ritmične glasbe v takratni Jugoslaviji. Mladi glasbeniki so se zbrali v majhni vasici Soča na Primorskem in podprli idejo Cirila Ogorevca in Zvoneeta Štrublja o povsem uglasbeni maši. Razdelili so si mašne dele in zanje napisali glasbo in besedila. Mašo so prvič izvedli leta 24. 10. 1987 v mariborski stolnici, od takrat dalje pa dvakrat ali trikrat letno gostujejo širom Slovenije in tujine. Avtorji glasbe so tudi izvajalci glasbe in še danes soustvarjajo glasbeno mašo.

Ko smo predstavnike Pesmi tisočerih zvonov januarja letos povabili na uvodni sestanek, so nam povedali, da želijo, da se njihova pesem in veselje širi v župnijo, v katero prihajajo. Priložnost in povabilo, da poje mo z njimi, smo sprejeli kot izziv in povabili k sodelovanju vse cerkvene zборе v naši župniji. Z veseljem so se odzvale dekleta iz skupine Borovnič, Arkusa in Martinovih animatorjev.

Kar dva meseca smo pridno vadili pod vodstvom Mirka Merzel in Nadje Janežič. Dvakrat nas je obiskala tudi njihova korepetitorka Katarina Bambič. Veseli smo bili, da sta z nami pela tudi župnik Janez in kaplan Simon, ki sta nas po vsakih vajah obdarila z Božjim blagoslovom.

V petek 13.4.2018 smo postavili ozvočenje in že petkova generalka je dala slutiti, da bo nedelja imela sladek priokus. Petek pa je imel tudi dobro in slabo novico. Izvedeli smo, da Marjan Bunič, ki poje pri glasbeni maši kar nekaj pesmi, žal ne bo mogel priti, zato je korepetitorka Katarina nagovorila našega župnika Janeza, da odpoje pesem pri spremenjenju kruha in vina. In dobra novica: vsi smo bili veseli, ko je župnik privolil.

Nedeljsko jutro je minilo kot bi trenil in že ob osmi uri so začeli iz vse Slovenije v naše župnišče prihajati veseli mladi glasbeniki in inštrumentalisti, ki so do zadnjega kotička napolnili zgornjo učilnico. Vsakemu so razdelili barvni trak - »štolo«, ki smo si jo z veseljem obesili okrog vratu. Takoj po končani jutranji maši smo se preselili v cerkev, kjer smo nadaljevali s pevskimi vajami. Zvok je napolnil cerkev. Ker smo oglaševali prek različnih medijev se je začelo v našo lepo cerkev zgrinjati mnogo neznanih obrazov. Ob poslu-

šanju zgodbe Pesem tisočerih zvonov smo se uglasili in umirili. Zvonovi so nas povabili in kar petinšestdeset glavi zbor je v prezbiteriju cerkve ustvaril nepopisno vzdušje. Mašo je vodil g. Zvone Štrubelj, ki že vrsto let dela v Bruslju in ga pogosto srečamo v nagovorih v tedniku Družina. Verniki v cerkvi so z veseljem prepevali znane pesmi. Priznanje kesanja »grešil sem Gospod« je iz ust Dade Kladenik, ki poje v Mariborski operi, imelo svojevrsten priokus. Alelujo smo zapeli skupaj z otroci Martinovega zbora. Vrhunec je pesem dosegla pri darovanju, ki je marsikoga ganilo do solz. S sklenjeno verigo rok - podano roko sestri in bratu, smo verniki, duhovniki in ministranti ponesli mir drug drugemu. Pesem je sledila pesmi in vsaka je posebej pobožala srce. Zaključili smo s pesmijo Frana Miličinskega – Ceste, v kateri spoznamo, da vse poti vodijo »vedno, vedno do človeka«. Veselo vzdušje se je nadaljevalo pred cerkvijo in nato v Martinovem gaju, kjer se glasbeniki niso mogli odreči odličnemu zelju naše kuharice Lojzke Petek in kuhanim klobasam Strletovega Vinka. Sladkali smo se ob pecivu, potici in odžejali z odličnim vinom. Še sreča, da smo ime-

li pomoč pridnih rok (Andreja, Roman, Robi, Bernarda, Lovro in Leon), ki so postregli z dobrotami, ki so jih pripravile Martinove animatorke, Andreja, Bernarda in Lojzka.

Vidno ganjeni in presenečeni so bili pevci Pesmi tisočerih zvonov nad verniki v cerkvi, saj ste bili pripravljeni sodelovati in soustvarjati mašo. Pravijo, da takšnega vzdušja, že dolgo niso srečali in so nam prisodili »čisto desetko«. Tudi v njihovih očeh se je iskrilo in utrnila se je marsikakšna solza veselja. Nadvse navdušeni so bili tudi nad sodelovanjem našega g. župnika in kaplana.

Duhovnik Zvone Štrubelj je od nas v Bruselj ponesel ročno izdelan obesek zvona, ki ga je naredila Špela Bevc na katerega je bil vgraviran datum Pesmi tisočerih zvonov na lgu.

Za nas ižanske pevce pa je bil projekt Pesem tisočerih zvonov pravi glasbeni misijon, ki bo še dolgo prijetno odzvanjal v naših srcih. In še nagrada: sodelujoči ižanski pevci smo prejeli povabilo, da se jim lahko 16.9.2018 pridružimo pri izvedbi glasbene maše v Cerknici. Zakaj pa ne? Evharistija je življenje in to z veseljem oznanjamo.

Vlasta Merzel

IZOBRAŽEVANJE SODELAVCEV ŽUPNIJSKIH KARITAS

Na povabilo Škofijske karitas Ljubljana, smo se v četrtek, 5. aprila 2018 sodelavci Župnijskih karitas udeležili predavanja na temo: »Skrb za dobre medsebojne odnose«. Predaval je gospod mag. Marko Iršič, magister pedagoških znanosti in mediator.

Nekaj misli iz predavanja: Vsi si želimo dobrih medosebnih odnosov, pa kljub temu niso tako dobri. Dobri odnosi niso odvisni od sreče, ampak

od tega, kako delujemo in živimo. Kako se odzivamo na preizkušnje in kako ravnamo v vsakdanjih situacijah. Ljudje, ki živijo v okolju, kjer prevladujejo dobri medosebni odnosi, se pogosto nevede naučijo potrebnih strategij. Ostali pa se moramo teh načinov zavestno naučiti.

Ana Podržaj
tajnica ŽK

ZAHVALA DOBROTNIKOM KARITAS

Iskren Bog plačaj vsem, ki ste ob smrti pokojne Frančiške Bovha, iz lga, svoj dar namenili za potrebe Župnijske karitas lg.

Župnijska karitas lg

Župnijska Karitas lg ima uradne ure vsak drugi petek v mesecu od 17. do 18. ure v učilnici župnišča. Transakcijski račun župnijske Karitas lg, na katerega lahko prispevate svoj dar za pomoč ljudem v stiski: SI56 0209 8026 0579 946 (NLB, d.d.).

VABILO K MOLITVI ZA DUHOVNE POKLICE – S. SALOMEJA

Prestregli smo pismo mladega dekleta, ki po svojih prednikih izvira iz lžanske župnije. V mesecu maju bo naredila večne zaobljube pri klarisah v Turnišču. Takole piše:

Na dan posvečenega življenja se vsemogočnemu Bogu prav posebno zahvaljujem za milost poklica v svojo sveto službo. Veliko jih Bog kliče, a malo jih odgovori. Tudi med vami je veliko takih, ki imajo poklic. Mladi

ne veste, kaj zamujate, ko si ne upate stopiti na to pot. Že res, veliko moraš zapustiti: domače, prijatelje, svoj prav, svoje ideje ... Kaj je to v primeri s tem, kar pridobiš: MIR in NOTRANJO SREČO, prostor, kamor spadaš. Jaz se zunaj nisem nikjer našla, popolna tema, nič me ni zadovoljevalo, samo tista tišina, tisti mir v cerkvi pri Jezusu. Vsak ima svoje poslanstvo. Nekateri z mladimi, drug iz bolniki,

tretji kot duhovniki, četrti za vse v samoti, odmaknjenosti od sveta. Ne mislite, da si nikoli nisem želela imeti družine. To je čisto normalno, da človek želi imeti družino, samo moraš pogledati vase, kaj ti pomeni več. Družina je zame malo, poglejte sedaj mojo družino, to ste vi vsi. Ali vas ni veliko. Toliko otrok imam, za katere moram moliti, za katere me skrbi in vas prinašam k Bogu (vas in vaše prošnje). Ali ni to prečudovito! Z velikim veseljem vam sporočam, da se bom za vedno podarila Gospodu s slovesnimi zaobljubami v redu sveta Klare.

Slovesnost zaobljub bo med sveto mašo, ki jo bo daroval soboški škof ordinarij msgr. dr. Peter Štumpf, v ponedeljek, 21. 5. 2018, ob 10h v sa-

mostanu Marije Matere Cerkve v Turnišču.

Prisrčno vas vabim, da se udeležite te slovesnosti in se z menoj zahvalite Vsemogočnemu za milost, ki mi jo je podaril. Po bogoslužju ostanite pri nas na pogostitvi.

Hvaležna za vse molitve, se sedaj še bolj priporočam v molitev. Molim za vas in vas z veseljem pričakujem.

Sandra Trojanšek – s. M. Salomeja

ZBIRANJE SREDSTEV ZA INDIJO

V nedeljo, 27. maja, se nam bo pri sv. mašah predstavila ekipa mladih prostovoljcev, ki se letos poleti prek programa POTA v okviru Društva SKAM za en mesec odpravlja na prostovoljno delo v Kalkuto v Indijo. Tam bodo pripravili različne delavnice in učne ure za otroke v šoli, sirotišnici in Centru Matere Tereze. Priporočajo se za vaše darove, s katerimi bodo pomagali otrokom v tem delu sveta. Zbira-

jo pa tudi barvice, flomastre in kolaž papir. Štejejo dejanja storjena iz srca!

ŽUPNIJAV ZADNJEM MESECU

Na Igu smo se poslovili od **Veronike Grabrijan**, rojene Gregorin, rojene 15.5.1966, bivala je na Gasilski ulici 5 na Igu. Ob pogrebu so darovali za svete maše, za cerkev in v dober namen: mož Janez, družina Gržinič iz Bresta, Tilen Glavan, občinski odbor SDS, sestrična Mojca z družino, Majda Goli in Jelka Modic. V Ihanu sta darovali za svete maše sestrična Nežka z družino in sestrična Mojca z družino.

Na materinski dan se je poslovila **Dragica Zgonc**, rojena Rahne, rojena 25.4.1963, bivala je v lški Loki 1E, župnija Ig. Ob pogrebu so namesto cvetja na grob darovali za svete maše, dar za cerkev in v dober namen: mož Ivan, hčerke Jana, Martina in Irena, sosedje Žnidaršič z družino, družina Orhini, sosedje Cibrovi, Šušteršičevi iz lške Loke, Ivan Tegelj z družino, sosedje Tegeljjevi iz lške Loke, Sadarjevi iz Sušice, Franc Smole z družino iz lške Loke 52, Anton Žnidaršič z družino iz lške Loke 8, družina Šivec iz lške Loke, Tone Uršič z družino iz lške Loke, in družina Kumše iz lške Loke. Tudi svojci se zahvaljujejo vsem darovalcem za zbrane in posredovane darove.

V začetku aprila smo se poslovili od **Frančiške Bovha**, rojene Ciber. Rojena je bila 14.2.1924 v lški vasi. Ob pogrebu ste namesto cvetja na grob darovali dar za Karitas, za sveto mašo in v dober namen: družina Završnik, Mirko Merzel z družino in sosedje Janežič.

Isti dan je umrl tudi **Franc Zgonc**, rojen 23.11.1919. Bival je na lžanski cesti 48 na Igu. Ob pogrebu ste namesto cvetja na

grob darovali: nečakinja Štefka Dolinšek z družino, Stane Zgonc z družino, družina Dolinšek iz Ljubljane, Slavka Susman z družino, Benkotovi iz lške, Tone Zgonc s Kremence z družino, Milena Bambič z lžanske ceste z družino, Slavka Zajc iz Trnovega z družino, Kramarjevi z Iga, družina Zgonc s Kremenice 3, Štefka Jakič, družina Ivanuš in Jakič ter Zdenka in Jože Pirc.

Na Ljubljanskih žalah smo se 19.4.2018 poslovili od **Tomaža Trtnika**, rojenega 20.2.1969, bivajočega na kalinovi ulici na Igu. Ob pogrebu so za sveto mašo darovali Dolinškovi.

Prav tako smo se na ljubljanskih žalah poslovili tudi od **Mirka Selana**, rojenega 27.11.1956, bivajočega na Rusjanovem trgu v Ljubljani. Namesto cvetje so za svete maše darovali: Robi in Bernardka, Milena Pečjak, družina Bučar, družina Zdravje, Toni Pečjak z družino, družina Bučar z Dolgega Brda, družina Mafi, družina Brkovič, Marinka Koščak, družina Križman, Veronika Pelc, družina Kocijan, družina Koritnik, družina Grandovec, družina Pečjak iz Prevol, družina Malavašič, družina Kozamernik, družina Kovačič.

Pri krstu so Božji otroci postali naslednji otroci. Brat in sestra, **Lina**, 7.8.2015, in **Nejc**, 17.9.2017, **Mehle** iz Gradišča XVI 28 iz sošeske na Pijavi Gorici, ter **Luka Žagar**, 31.3.2017, iz lške vasi 18. Hvaležni smo Bogu za novo življenje, ki nam je bilo podarjeno. Naj tudi starše po otrocih spremlja Božje varstvo in blagoslov.

DOGODKI PRED NAMI

- nedelja, 29.4., ob 11h žegnanje v lški vasi pri Svetem križu.
- torek, 1.5.: začetek šmarnic ob 19h.
- petek, 4.5.: prvi petek v mesecu; dopoldne obiščemo bolnike in ostarele na domu; zvečer od 18.30 molimo pred Najsvetejšim in obnovimo posvetitev Jezusovemu srcu.
- petek, 4.5.: začetek devetdnevni-ce pred prvim svetim obhajilom.
- prva sobota, 5.5., ob 7.30 molitev premišljevalnega rožnega venca pred Najsvetejšim in posvetitev Marijinemu Brezmadežnemu srcu.
- nedelja, 6.5., ob 11h v Mateni Florianova maša za vse gasilce.
- ponedeljek, 7.5., po maši na Igu: srečanje ŽPS.
- Prošnji dnevi s poljskimi mašami:
 - nedelja, 6.5., ob 17h Gornji Ig
 - ponedeljek, 7.5., ob 17h lška
 - ponedeljek, 7.5., ob 18h Kremenica
 - ponedeljek, 7.5., ob 19h na Igu za Staje in Kot
 - torek, 8.5., ob 7.30 Matena s procesijo
 - torek, 8.5., ob 18h Dobravica
 - sreda, 9.5., ob 18h Sarsko
 - sreda, 9.5., ob 19h za Ig na Igu
 - četrtek, 10.5., ob 18h Pijava Gorica
 - petek, 11.5., ob 18h lška vas
- četrtek, 10.5.: GOSPODOV VNEBOHOD. Praznične maše bodo na Igu ob 8h in 19h, ob 18h na Pijavi Gorici in ob 19.30h na Golem.
- sobota, 12.5., ob 15h na Kureščku Fatimska slovesnost.
- nedelja, 13.5., ob 10h: prvo sveto obhajilo.
- sobota, 19.5., ob 18h v župnijski cerkvi na Igu: koncert ženskega zbora Perunike.
- nedelja, 20.5.: BINKOŠTI.
- ponedeljek, 21.5., binkoštni ponedeljek, maša na Gornjem Igu, ob 17h.
- torek, 22.5. ob 20h: srečanje Svetopisemske skupine.
- četrtek, 24.5.: MARIJA POMOČNICA KRISTJANOV.
- nedelja, 27.5.: pri mašah predstavitev mladih POTa – oratorij v Indiji.
- četrtek, 31.5.: zapovedan praznik Svetega Rešnjega Telesa in Krvi.
- četrtek, 31.5.: sklep šmarnic.

Naša župnija je glasilo župnij Ig in Golo, odgovarja Janez Avsenik, župnik.
<http://zupnija-ig.rkc.si>
<http://zupnija-golo.rkc.si>
<http://www.kurescek.org>

